

В економічній літературі часто виділяють дві самостійні ознаки класифікації витрат: участь у виробничому процесі та витрачання за доцільністю. За першою ознакою витрати поділяють на виробничі і позавиробничі, а за другою - на продуктивні і непродуктивні. На нашу думку, ці дві ознаки класифікації в сільському господарстві доцільно

об'єднати в одну ознаку щодо ролі (участі) та доцільності видатків у виробничому процесі.

Отже, класифікація витрат за кожною окремою ознакою має різну мету використання, то в процесі управління витратами повинні спільно використовуватися різні класифікації витрат залежно від ситуацій і цілей.

Література

1. Бухгалтерський управлінський облік: підручник / за ред. Ф. Ф. Бугинця.- [3-є вид., доп. і перероб.]. – Житомир: ПП «Рута», 2005. – 480 с.
2. Друри К. Управленческий и производственный учет / К. Друри. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2002. – 1071 с.
3. Орел В. М. Поняття та класифікація виробничих витрат в галузі свинарства // [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://eztuir.ztu.edu.ua/2845/1/6.pdf>.

УДК 657.37

ПРОБЛЕМИ СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Асафат І.В. – ст. 3-го курсу, гр. ОПвн-31
Науковий керівник – Ясишена В.В – к.е.н., доцент
Вінницький навчально-науковий інститут економіки

В теперішніх умовах розвитку Української економіки, не стійкого функціонування процесів підприємств, частих змін умов діяльності є необхідним пошук джерел, які підвищать ефективність господарської діяльності. Така інформаційна система має задовольнити користувачів щодо прийняття потрібних рішень управління. Адже саме від їх якості і обґрунтованості залежить подальше майбутнє підприємства. Саме таким джерелом як і для внутрішніх користувачів, так і зовнішніх виступає фінансова звітність.

Особливості відображення даних бухгалтерського обліку у фінансовій звітності, дослідження вимог, що пред'являються до її показників, були предметом дослідження таких відомих вітчизняних науковців, як В. Г. Швець, Ф. Ф. Бугинець, М. В. Кужельний, З. В. Задорожний, Л. М. Кіндрацька, В.В. Сопко, З. В. Гуцайлук, Г. Г. Кірейцев, Я. Д. Крупка, С. В. Мних, П. Я. Хомин та інших.

Метою даної статті є визначення основних функцій процесу управління підприємством, місця в ньому інформаційного забезпечення та обґрунтування ролі фінансової звітності для керівників і менеджерів підприємства у процесі прийняття ними управлінських рішень щодо забезпечення ефективності та сталого функціонування виробництва в цілому.

У Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 1 фінансова звітність визначена як бухгалтерська звітність, що відображає фінансовий стан підприємства і результати його діяльності за звітний період. Метою такої звітності є забезпечення загальних інформаційних потреб широкого кола користувачів, яким необхідна фінансова інформація для прийняття економічних рішень. Для прийняття економічних рішень користувачам фінансових звітів необхідна інформація про фінансовий стан, результати діяльності та зміни у фінансовому стані підприємства. Зазначені інформаційні потреби обумовили склад фінансової звітності. За П(С)БО 1, до неї належать:

- Баланс;

- Звіт про фінансові результати;
- Звіт про рух грошових коштів;
- Звіт про власний капітал;
- Примітки до звітів.

Неточність у фінансовій звітності призводить до помилок у прийнятті управлінських рішень зовнішніми користувачами інформації, в управлінській звітності – до неправильних дій менеджерів і керівників різних рівнів всередині підприємства тощо. Загалом, це все призводитиме до зниження ефективності діяльності підприємств і, відповідно, рівня їх прибутковості. Враховуючи особливості сучасної діяльності підприємств в Україні, великий обсяг робіт, що виконуються вручну при веденні обліку, зацікавленість різних діючих суб'єктів господарювання у певному коригуванні значень, які мають бути відображені у звітності, та інші чинники впливу.

Аналізуючи систему вимог до фінансової звітності, на мою думку потрібно виділити такий особливий і надзвичайно важливий для фінансової звітності аспект, як багатогранність інформації, яка повинна бути відображена у звітності. Різні споживачі інформації потребують різну інформацію, яка б забезпечувала задоволення їх інтересів саме у тому напрямі, що цікавить користувача – інші ділянки звітності для них мають практично нульову цінність. Адже потенційні акціонери цікавляться, як правило, лише інформацією про загальний стан підприємства, його потужність, розміри; інвестори – прибутковістю виробництва, дивідендами на акції; кредитори – можливостями підприємства погасити позику; постачальники – платоспроможністю підприємства тощо.

Порядок подання звітності, їх форми, перелік показників, що до них включаються, є одними із найбільш змінюваних елементів сучасної української звітності. Бажання якомога краще вдосконалити звітність, зробити її більш оперативнішою, детальнішою і якіснішою інколи призводило до того, що фактичні відображення змін не встигали за

змiнами, якi впроваджувались нормативними актами й не могли застосовуватися на практицi з моменту їх опублiкування в офiцiйних виданнях.

Сучаснi умови господарювання накладають свiй вiдбиток на порядок формування фiнансової звітностi суб'єктiв господарювання. Рiзнi користувачi виставляють до показникiв фiнансової звітностi рiзнi вимоги, що вiдповiдають лише їхнiм потребам. Першоосновою всiх вимог до показникiв фiнансової звітностi є її достовiрнiсть, а отже, правильнiсть вiдображення в нiй даних фiнансового облiку.

Лiтература

1. Закон України «Про бухгалтерський облiк та фiнансову звітнiсть в Україні» вiд 16 липня 1999р. № 996XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
2. Мiжнародний стандарт бухгалтерського облiку № 1 «Подання фiнансової звітностi» вiд 1 сiчня 2012 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/929_013.
3. Хомин П. Я. Формування звітностi в підсистемах фiнансового, управлiнського й податкового облiку : монографiя / П. Я. Хомин. – Тернопiль : Економiчна думка, 2004. – 288 с.

УДК 336.77(4/9)

КРЕДИТУВАННЯ В ОБЛIКОВИХ КРАЇНАХ

Кiсиль А. – ст. 3 курсу, гр. ОПвн-31

Науковий керiвник – Ясишена В. В. – к.е.н, доцент

Вiнницький навчально-науковий iнститут економiки ТНЕУ

Одним iз провiдних чинникiв розвитку економiки будь-якої країни в умовах глобалiзацiї є здiйснення її суб'єктами господарювання ефективної кредитної полiтики.

Актуальнiсть вивчення та аналізу свiтової практики облiку кредитування зумовлена необхіднiстю визначення особливостей такого кредитування, його видiв та тенденцiй розвитку в зарубiжних країнах з метою подальшого використання результатiв дослiдження для удосконалення вiтчизняної практики облiку кредитування.

Кредитування є обл'єктом пильної уваги вiтчизняних та зарубiжних вчених: Ф. Ф. Бутинця, М. І. Савлука, В. М. Iвахненка, С. К. Соломина, А. М. Герасимовича, Т. М. Вiтлiнського, О. В. Пернарiвського та iнших.

У зв'язку з недостатнiстю розробки зазначеної проблеми та її важливiстю для вiтчизняної практики здiйснення облiку кредитування виникає потреба у дослiдженнi зарубiжного досвiду кредитування (на прикладi США) та тенденцiй його розвитку в зарубiжних країнах, що i визначає мету статтi.

Для розкриття сутностi теми дослiдження розглянемо насамперед облiк кредитування в Україні.

Пiд кредитом банку слiд розглядати платне надання банками грошових коштів у тимчасове користування на визначених кредитним договором умовах iз дотриманням принципiв повернення, строковостi, забезпеченостi, платностi, цiльового використання.

В Україні для отримання кредиту до банку подається заява та пакет необхідних документiв, зокрема, копiї свiдоцтва про реєстрацiю i статуту, картка зi зразками пiдписiв, форми фiнансової звітностi, гарантiйнi зобов'язання поручителя, бизнес-план та iншi. При наданнi кредиту складається кредитна угода (договiр), у якiй визначається обл'єкт

Крiм того, звітнiсть пiдприємства служить також джерелом iнформацiї не тiльки зовнiшнiх, але й внутрiшнiх користувачiв. За даними звітностi може бути зроблено детальний аналіз показникiв фiнансового стану i платоспроможностi пiдприємства, його майнового стану, дана оцiнка ефективностi використання фiнансових i матерiальних ресурсiв i т.д.

В умовах ринкових вiдносин, з розвитком рiзних форм власностi, розширення кола користувачiв бухгалтерської iнформацiї, все бiльшого значення набуває фiнансова звітнiсть.

кредитування, умови одержання та погашення кредиту, термiни кредитування, вiдсотковi ставки, зобов'язання пiдприємства за заставою тощо.

Вiдповiдно до НП(С)БО 1 “Загальнi вимоги до фiнансової звітностi” [2] i П(С)БО 11 “Зобов'язання” [5] банківські кредити, отриманi пiдприємством, визначаються як зобов'язання. Iз метою облiку кредити прийнято дiлити на два види:

— поточнi – вони повиннi бути погашенi протягом 12 мiсяцiв iз дати балансу чи протягом операцiйного циклу пiдприємства;

— довгостроковi – строк їх погашення бiльше 12 мiсяцiв чи бiльше операцiйного циклу.

Погашення банківського кредиту – це погашення основної суми кредиту i сплата нарахованих вiдсоткiв. Кредит погашають повнiстю по закінченнi термiну кредитної угоди або поступово частинами.

Вiдсоток нараховується на суму непогашеного кредиту. Суми вiдсоткiв, нарахованих за користування кредитом, – окремий вид зобов'язання i вiдображаються вони у складi фiнансових витрат.

В Україні аналітичний облiк позик ведеться за кожним кредитом окремо, за видами, цiльовим призначенням i строками повернення кредитiв.

Вiдповiдно до План рахункiв бухгалтерського облiку активiв, капiталу, зобов'язань i господарських операцiй пiдприємств i органiзацiй та Iнструкцiю про його застосування [1, 4] синтетичний облiк заборгованостi за кредитами ведеться для:

1) довгострокових позик – на рахунку 50 «Довгостроковi позики»;

2) короткострокових – на рахунку 60 «Короткостроковi позики» на вiдповiдних субрахунках.

Цi обидва рахунки – пасивнi. За їх кредитом вiдображають суму отриманого кредиту, за дебетом –